

Filmová a televizní fakulta AMU v Praze

Katedra scenáristiky a dramaturgie

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Kristýna Machartová

Název práce: Čas a naděje ve filmech Bély Tarra a Andreje Tarkovského

Posudek vedoucí/ho práce **Posudek oponenta/ky**

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): doc. Marek Vajchr, KSD FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....B.
Jazyková a stylistická úroveň práce.....A...
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....nepsuzováno
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C
Celkové hodnocení bakalářské práce.....B

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Kristýna Machartová (=KM) prozkoumává ve své bakalářské práci území, které ze své podstaty a v porovnání s jinými předměty teoretického zájmu nemá (terminologicky) jasně vymezené hranice ani (metodologicky) pevné podnoží, totiž fenomén tzv. spirituálního filmu. Jakkoli se například druhová určení filmových žánrů mohou jevit v mnoha ohledech diskutabilní, tekutá a prolínavá, tvoří vzhledem k "ideální množině" tzv. spirituálních filmů přece jen relativně stabilní útvary, na jejichž obsahu se více méně shodnou vykladači reprezentující rozličné školy a metodologické přístupy. O tom, který film lze "ještě" nebo "už" pokládat za spirituální, však rozhoduje ten který interpret především na základě svého vkusového soudu a příslušnou množinu svým rozhodnutím vždy teprve ustanovuje. Ve své monografii věnované spirituálnímu filmu, o níž se KM ve své práci především opírá, tak činí Jaromír Blažejovský, jehož pomyslný vesmír spirituálních filmů poněkud připomíná model planetární soustavy se stálíci Tarkovským a řadou planet - režijních osobností v jeho více či méně silném dosahu a vlivu. KH metodologicky kráčí zpravidla v Blažejovského stopách, nikoli však slepě a bez výběru. Jednou z otázek, jimiž se KM zabývá, je, zda a nakolik platí běžná a hlouběji nereflektovaná představa o vlivu díla Andreje Tarkovského na tvorbu Bély Tarra, zejména pokud jde o zprostředkování prožitku času. KM analyzuje od obou režisérů po dvojici věhlasných filmových monumentů (Oběť, Stalker, Satanské tango, Turínský kůň), a to zejména z perspektivy výrazových prostředků zakládajících, Blažejovského termínem řečeno, jejich spirituální modus. V rámci své analýzy KM zjišťuje, nakolik a v jaké podobě do filmového díla vstupují teoretizující autorské reflexe obou režisérů, jež tvoří v případě Tarkovského mnohem rozsáhlejší a explicitněji postulovaný fundament jeho tvorby. Nedospívá přitom k převratně objeveným nálezům, ale pozornou, přehledně strukturovanou a detailní deskripcí registruje tvůrčí postupy příznačné pro jednu a druhou autorskou osobnost a nabízí své konzistentní čtení osobitých a rozlišujících rysů jejich díla. Staví se přitom do pozice ideálně vnímavého diváka, který na sobě poměřuje účinek zvolených výrazových prostředků v jednotlivých rovinách významové skladby. Práci KM doporučuji k obhajobě pod stupněm B.

12. září 2021